

Chương 5

James Hudson Taylor

*Nhà truyền giáo tiên phong cho Trung Hoa Nội Địa 1832-1905
“Hudson Taylor lãnh đạo phong trào giáo sĩ truyền giáo lớn nhất
thế giới.”*

Hudson Taylor đã làm việc nhiều hơn bất kỳ giáo sĩ nào trước ông, ông có tầm ảnh hưởng lớn đối với rất nhiều linh hồn hư mất. Ông thành lập Hội Truyền Giáo Nội Địa Trung Hoa (China Inland Mission), khi ông qua đời vào năm 1905, có 205 trạm truyền giáo với 849 giáo sĩ và 125.000 Cơ-đốc nhân Trung Hoa là kết quả của chức vụ của ông. Đây là thành quả rất lớn của một nhà truyền giáo nóng cháy cho Chúa, một người luôn ở trong sự cầu nguyện và đức tin đến hơi thở cuối cùng.

SỰ KÊU GỌI ĐẾN VỚI TRUNG HOA

James Hudson Taylor sinh ra ở Barnsley, Anh Quốc vào ngày 21 tháng 5 năm 1832. Ông có một đặc ân khi được sinh ra trong một gia đình kính sợ Chúa. Đức tin của cha và lời cầu nguyện của mẹ đã làm gương cho ông khi ông còn là một cậu bé. Ngay cả trước ngày sinh của ông, cha mẹ ông giao đã phó ông cho Đức Chúa Trời và mong muốn ông trở thành một nhà truyền giáo cho Trung Hoa. Mặc dù họ không nói bất cứ điều gì với Hudson, không lâu sau đó, ông đã đến với đất nước này.

Một thời gian ngắn sau khi ông được tái sanh, Taylor bắt đầu cảm thấy không thực sự hài lòng với tình trạng thuộc linh của mình. “Tình yêu ban đầu” và lòng nhiệt thành cho các linh hồn trở nên nguội lạnh và ông không đắc thắng được tội lỗi. Ông không nghi ngờ sự cứu rỗi của mình, nhưng ông được thuyết phục từ sự hiểu biết của ông về Kinh Thánh và lối sống của một số Cơ-độc nhân nổi bật khác, rằng phải có một kinh nghiệm sâu sắc hơn về Chúa.”

“Tôi nhớ,” ông nói, “tôi đã trình bày những nỗi lòng của tôi trước mặt Chúa. Một lần nữa tôi ăn năn vì sự vô ơn của tôi đối với Chúa, Đấng đã làm tất cả mọi điều cho tôi... Tôi cầu xin Ngài cho tôi trở thành một phần trong mùa gặt của Ngài, tôi muốn được bày tỏ tình yêu và lòng biết ơn của tôi đối với Ngài. Tôi nhớ rất rõ khoảnh khắc đó khi tôi dâng chính mình tôi, cuộc đời của tôi, vâng, tất cả mọi thứ của tôi lên cho Chúa. Tôi biết rằng khi đó Đức Chúa Trời đang ở bên cạnh tôi và nhìn thấy tấm lòng khao khát của tôi.”

Khi đã hoàn toàn đầu phục Chúa, Hudson sẵn sàng để nghe tiếng Chúa và sự kêu gọi của Ngài dành cho ông: “Ai sẽ đến Trung Hoa cho ta?” Và Taylor trả lời: “Có con đây, xin Chúa hãy sai con.” Ngay lập tức ông bắt đầu chuẩn bị cho cuộc sống của một người tiên phong trong một vùng đất xa lạ. Ông tập thể dục và rèn luyện sức khỏe của mình để có thể đối phó với sự khó khăn trong đời sống chức vụ. Ông đã thay thế chiếc giường lông mềm mại của mình bằng một tấm nệm cứng để sẵn sàng cho mọi hoàn cảnh. Hằng tuần, ông phát tờ rơi và tổ chức những cuộc gặp gỡ cho công tác truyền giáo tại nhà riêng. Bằng cách sử dụng bản sao của Phúc Âm Lu-ca bằng tiếng Trung Hoa, ông bắt đầu học tiếng Trung Hoa.

ĐỨC TIN VÀ LỜI CẦU NGUYỆN ĐÃ MANG HUDSON ĐẾN VỚI TRUNG HOA

Kể từ khi ông dâng tất cả mọi thứ lên cho Chúa, Taylor cho biết: “Chỉ một mình Đức Chúa Trời là hy vọng của tôi và tôi không cần bất cứ điều gì khác.” Niềm tin vào sức mạnh của lời cầu nguyện lớn lên dần khi ông vững tin vào Chúa qua nhiều khó khăn, tranh chiến và mâu thuẫn. Đức Chúa Trời luôn can thiệp và mở đường một cách lạ lùng cho Taylor.

Sau một cuộc kiểm tra thể chất ở London, ông đã được chấp nhận là một nhà truyền giáo của Cộng Đồng Truyền Giáo Trung Hoa và đi thuyền đến Trung Hoa vào ngày 19 tháng 9 năm 1853. Chuyến đi của ông gặp bão dữ dội, chiếc tàu ông đi có nguy cơ bị vỡ đến hai lần, mãi đến sáu tháng sau Taylor mới đến được với Thượng Hải vào ngày 1 tháng 3 năm 1854.

Cuối cùng thì ông cũng đã đến Trung Hoa! Ông không đến đây để vì sở thích của riêng ông, nhưng ông đến với tư cách là đại sứ của Đấng Christ. Ngay lập tức, ông bắt đầu học tiếng Trung Hoa một cách chuyên sâu, như ông đã thực hiện ở Anh Quốc và trong suốt chuyến đi dài đến Trung Hoa.

Điều Taylor khao khát nhất là trở thành một người chinh phục linh hồn thành công. Khi nhìn thấy những thần tượng của người Trung Hoa và việc họ đã đánh mất địa vị của mình, lòng ông tan vỡ, ông muốn tràn ngập họ với sự cứu rỗi đời đời. Tình cảnh này đã khơi nguồn cho một cuộc phát động truyền giáo vào trung tâm Trung Hoa.

BÍ QUYẾT THÀNH CÔNG CỦA HUDSON: ĐỨC TIN VÀ SỰ CẦU NGUYỆN

Hudson Taylor đặt tất cả niềm tin của mình vào những lời của Chúa Giê-xu: “*Nếu các con nhân danh Ta cầu xin bất cứ điều gì, Ta sẽ làm cho.*” ^{Giăng 14:14} Ông tin Chúa Giê-xu đã dạy rằng Cha thiên thượng của chúng ta không thiếu của cải, và nếu chúng ta cầu xin với đức tin giống như con trẻ, tất cả các nhu cầu của chúng ta đều sẽ được đáp ứng. Chính đức tin đơn sơ như con trẻ và thái độ tin vào lời cầu

nguyện của ông trở thành chìa khóa quan trọng nhất của Taylor để làm cho mong muốn của Đức Chúa Trời trở thành hiện thực.

“Công việc của Đức Chúa Trời được thực hiện theo cách của Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ thiếu sự chu cấp của Ngài” (God’s work done God’s way will never lack God’s supply) đã trở thành một trong những lời phát biểu nổi tiếng nhất của Hudson. Chúa Giê-xu nói: *“Cha các con biết các con cần gì trước khi các con cầu xin Ngài.”* Ma-thi-ơ 6:8 *“Hãy xin, sẽ được...”* Ma-thi-ơ 7:7 Thật đơn giản phải không? Hudson đã tiếp nhận lời Chúa một cách nghiêm túc và đặt cược tất cả vào lời hứa đó. Khi Taylor cần sự chu cấp và những thợ gặt, ông cầu nguyện trong danh Chúa Giê-xu, và ông trông đợi sự đáp lời. Đức Chúa Trời luôn luôn trả lời, không sớm thì muộn.

Sau một vài năm ở Trung Hoa, Taylor đã phải về nhà tại Anh Quốc vì vấn đề sức khỏe. Ông nằm liệt giường suốt mấy tháng liền. Khi ông nằm trên giường mình, ông vẫn luôn suy nghĩ và cầu nguyện, ông nghe tiếng khóc của hàng triệu người chưa tiếp nhận Đấng Christ ở Trung Hoa.

Trong phòng của ông luôn luôn có hai thứ trên bàn làm việc: cuốn Kinh Thánh đang mở với Đại Mạng Lệnh *“Hãy đi khắp thế giới và làm cho muôn dân trở nên môn đồ ta...”* và một bản đồ Trung Hoa với tiếng kêu khẩn cấp *“Hãy đến và giúp chúng tôi.”*

Khi sức khỏe của Taylor được cải thiện, ông đã được khuyến khích bởi Lewis, mục sư của ông và cũng là biên tập viên của tạp chí Báp-tít, để viết một loạt bài viết về “nhu cầu thuộc linh của Trung Hoa.” Mỗi câu Hudson đã viết đều đầy ắp những nhu cầu cần cầu nguyện cho Trung Hoa và cho nhiều người hơn nữa đến với những linh hồn đang bị hư mất tại đất nước này. “Họ đang chết mất,” ông viết: “Một ngàn mỗi giờ, một triệu mỗi tháng.”

Nhân dịp này, khi Hudson vẫn còn ở Anh Quốc, ông được thuyết phục để cử thêm hai nhà truyền giáo đến mỗi một tỉnh trong mười một tỉnh chưa được nghe Tin Lành và hai nhà truyền giáo đến với Tây Tạng, tổng cộng có hai mươi bốn nhà truyền giáo mới. Gánh nặng đang đè lên vai Hudson – làm thế nào ông có thể hỗ trợ cho

những nhà truyền giáo mới này? Đây là một thách thức đức tin rất lớn cho Taylor, nhưng ông đã cầu nguyện và tin cậy Đức Chúa Trời.

VÂNG LỜI CHÚA LÀ TẤT CẢ ĐỐI VỚI HUDSON

Cuối cùng, ông nhận thức rõ ràng về vấn đề đó và ông tuyên bố: “Nếu chúng ta vâng lời Chúa, Ngài sẽ chịu trách nhiệm chứ không phải chúng ta.” Ngay lập tức, ông đã viết trong Kinh Thánh của mình: “Ngày 25 tháng 6 năm 1865, tôi cử hai mươi bốn người mới sẵn sàng đến Trung Hoa.” Ngày đó đánh dấu ngày sinh nhật của Hội Truyền Giáo Nội Địa Trung Hoa của Hudson. Sứ mạng này được Chúa sử dụng mạnh mẽ để đến với những con người chưa biết về Chúa ở những vùng sâu vùng xa của đất nước Trung Hoa nơi mà Phúc Âm chưa hề được rao giảng.

Một ngày nọ, khi Hudson đang trên một chuyến đi truyền giáo tại Trung Hoa, ông bắt chuyện với một ông già, tên là Dzing, ông này nói: “Tôi phải làm gì với tội lỗi của tôi? Các học giả của chúng tôi nói rằng chúng tôi phải thờ phượng các vị thần và ăn rau để sống. Tôi nằm trên giường và suy nghĩ về tội lỗi của mình. Tôi ngồi một mình suốt ngày và suy nghĩ về tội lỗi của mình. Tôi bảy mươi hai tuổi và tôi không biết nhiều về tương lai. Ông có thể cho tôi biết tôi cần phải giải quyết thế nào với tội lỗi của tôi?” Bằng một cách nhẹ nhàng, Taylor bắt đầu kể cho ông ta những câu chuyện về Chúa Giê-xu Christ và về tình yêu của Ngài, và ông dẫn dắt người này đến với Chúa Cứu Thế.

Taylor có thể nghe thấy tiếng kêu của hàng trăm triệu người Trung Hoa vang vọng giống như câu hỏi của cụ già này: “Tôi cần phải giải quyết thế nào với tội lỗi của tôi?” Ông dành nhiều giờ sốt sắng cầu nguyện để có nhiều thợ gặt cho mùa gặt. Trong Kinh Thánh của mình, ông viết: “Tôi xin Chúa cho một trăm nhà truyền giáo bản xứ mới và các giáo sĩ để đến với những tỉnh chưa được nghe đến Tin Lành và để rao giảng về Chúa Giê-xu Christ.”

HÀNG TRIỆU NGƯỜI TRUNG HOA ĐANG MẮT PHƯƠNG HƯỚNG

Khi Taylor một lần nữa trở về Anh Quốc, ông được Đức Chúa Trời sử dụng một cách đầy quyền năng để nói về những người Trung Hoa đang bị hư mất. Ông khẩn thiết kêu gọi nhiều người dâng đời sống của mình để trở thành những nhà truyền giáo cho những người Trung Hoa đang bị hư mất. Taylor thách thức những Cơ-độc nhân ở Anh Quốc đi vào những cánh đồng mới của những vùng đất chưa được nghe đến Tin Lành của Trung Hoa. Nhiều người đã dâng đời sống trở thành nhà truyền giáo sau khi nghe Taylor nói. Nhưng vẫn còn có những khu vực rộng lớn chưa được nghe đến Tin Lành, mỗi nhà truyền giáo tại đây phải chịu trách nhiệm cho khoảng một triệu linh hồn. Những gánh nặng này đã liên tục ở trong suy nghĩ và lời cầu nguyện của Taylor.

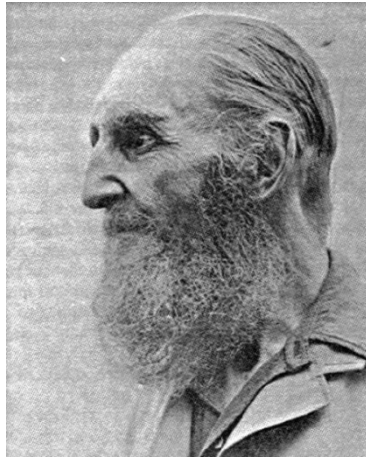
Đến Trung Hoa một lần nữa, Taylor nhận thấy có nhiều kẻ thù, nhưng ông vui mừng vì có nhiều linh hồn mới được cứu và Đức Thánh Linh tuôn đổ ở một số vùng. Lúc bảy giờ, Taylor đưa ra một công bố mang tên “Cả Nhân Loại”. Ông kêu gọi các Cơ-độc nhân và các nhà truyền giáo: truyền bá Phúc Âm cho thế giới không phải là kế hoạch của con người, nhưng đó là mệnh lệnh của Đức Chúa Trời phải được thực hiện nghiêm túc bởi tất cả những ai thuộc về Chúa Giê-xu Christ.

Ông bắt đầu cầu xin Đức Chúa Trời trong lời cầu nguyện của mình cho một ngàn giáo sĩ mới đến với Trung Hoa, và ông sống cuộc đời còn lại của mình cho lời cầu nguyện này. Hàng trăm người từ bỏ cuộc sống của họ để trở thành các giáo sĩ cùng với Taylor, tất cả vì mục đích mang Tin Lành đến với những người Trung Hoa chưa biết đến Chúa. Vì Đấng Christ đã giành chiến thắng khải hoàn, Taylor nhận ra rằng các nguồn lực không giới hạn sẽ thuộc về những ai tin cậy và có đời sống cầu nguyện. Taylor cho biết: “Khi chúng ta trao cuộc đời nhỏ bé của chúng ta lên cho Ngài, đổi lại, Ngài sẽ chu cấp cho chúng ta chính mình Ngài cũng như toàn bộ vương quốc của thiên đàng cho chúng ta.”

Khi Taylor qua đời, có 849 nhà truyền giáo đang thực hiện công tác đem sự cứu rỗi đến với hàng triệu linh hồn hư mất tại đây. Hơn 120.000 người Trung Hoa đã tiếp nhận Chúa Giê-xu là Cứu Chúa của họ, nhiều nhà thờ mới mọc lên tại những nơi trước đó chưa hề biết về Chúa. Đóng góp của Taylor cho Trung Hoa đã để lại rất nhiều kết quả cho đến ngày nay, có hàng triệu người đã tin nhận Đấng Christ ngày nay.

Chương 6

Charles Thomas Studd

*Nhà truyền giáo tiên phong đến trung tâm của Phi Châu
1860 – 1931*

*“Charles Thomas Studd, người mang Phúc Âm
đến với Phi Châu”*

Charles Thomas Studd là một đầy tớ tận tâm cho Đấng Christ, ông trung thành phục vụ Cứu Chúa của mình với cả cuộc đời của ông tại ba cánh đồng truyền giáo lớn: Trung Hoa, Ấn Độ và Phi Châu. Nhà văn Alfred Buxton kết luận một cách rất mạnh mẽ và thuyết phục rằng C.T. Studd và cuộc đời ông ấy với tư cách là một nhà truyền giáo tiên phong:

“Đời sống của C.T. là một bằng chứng vững vàng cho những thế hệ tương lai rằng thật giá trị khi chúng ta đánh đổi tất cả mọi thứ trên thế giới này và đặt cược tất cả vào vương quốc của Đức Chúa Trời

và Đại Mạng Lệnh. Cuộc đời của ông sẽ mãi mãi là một lời khiển trách đối với những Cơ-độc nhân thờ ơ với công việc Chúa. Và ông đã cho thấy rằng thế nào là bước theo Chúa mà không so đo tính toán hay ngoảnh lại phía sau.”

Là một người lính của thập tự giá, C.T. được nhớ đến bởi “sự dũng cảm bước vào tiền tuyến của cánh đồng truyền giáo, lòng quyết tâm không bao giờ bỏ cuộc, sự tin cậy vào ý muốn tốt lành của Chúa, tin rằng Chúa sẽ đưa ông vượt qua mọi thử thách, và sự sẵn sàng liều mình vì Đấng Christ của ông.”

C.T. ĐƯỢC CỨU VÀ BẮT ĐẦU NÓNG CHÁY CHO CHÚA GIÊ-XU

Charles Thomas Studd được sinh ra tại Anh Quốc vào năm 1860, và ông là một trong ba người con trai của một người giàu có tên là Edward Studd. Edward Studd đã tạo ra một khoản tài sản khổng lồ ở Ấn Độ và ông trở về Anh Quốc để tiêu xài số tài sản đó. Sau khi ông tiếp nhận Chúa Giê-xu là Cứu Chúa của ông trong một chiến dịch có tên DL Moody ở Anh Quốc vào năm 1877, Edward Studd đã rất lo lắng về tình trạng thuộc linh của ba đứa con của ông. Ông cầu nguyện cho chúng và cả ba đã tiếp nhận Chúa trước khi ông qua đời hai năm sau đó.

C.T. đã được cứu vào năm 1878 khi ông 18 tuổi. Sự kiện đó xảy đến khi một nhà truyền giáo đến thăm nhà ông khi ông đang chơi cricket (bóng gậy), nhà truyền giáo hỏi: “Em có phải là Cơ-độc nhân hay không?” C.T. trả lời rằng ông chưa được thuyết phục, vì vậy nhà truyền giáo đã kéo ông lại gần và nói với ông về con đường đến sự cứu rỗi, món quà sự sống đời đời của Đức Chúa Trời được ban cho qua đức tin nơi Đấng Christ. C.T. làm chứng về những gì xảy ra tiếp sau đó:

“Tôi quỳ xuống và nói ‘cảm ơn Chúa vì ơn cứu rỗi’ ngay lúc đó một niềm vui khôn tả và sự bình an tràn ngập trong tôi. Sau đó tôi được biết rằng lúc đó tôi đã được ‘tái sinh’.” Hai anh em của ông cũng đã tiếp nhận Chúa Giê-xu vào ngày hôm đó!

C.T. tiếp tục nói về những gì đã xảy ra sau sự kiện này: “Tôi phát hiện ra một điều gì đó đã thế chỗ cho tất cả những điều cũ kỹ trong cuộc đời tôi, tôi trở thành người của Chúa. Tôi bắt đầu làm chứng và thuyết phục bạn bè tôi đọc Phúc Âm của Chúa Giê-xu Christ. Tôi đã nói chuyện với từng người một về sự cứu rỗi linh hồn dành cho họ. Tôi không thể diễn tả được niềm vui sướng khi tôi đem linh hồn đầu tiên đến với sự cứu rỗi trong Chúa Giê-xu Christ. Tôi đã ném biết hầu hết những thú vui mà thế giới này đem đến, nhưng những thú vui đó không thể so sánh được với niềm vui khi nhìn thấy những người nhận được sự cứu rỗi.”

C.T. TRỞ THÀNH NHÀ TRUYỀN GIÁO CHO TRUNG HOA

Chúa tiếp tục làm việc trong đời sống của ông, Ngài dẫn dắt C.T. đến với chức vụ nhà truyền giáo cho Trung Hoa. C.T. viết một bức thư để an ủi người mẹ của ông, vì bà thấy lo lắng về con trai của mình: “Mẹ thân yêu! Con cầu xin Đức Chúa Trời thêm sức cho mẹ để mẹ có thể vui lòng cho phép đưa con này ra đi phục vụ Đức Chúa Trời, để những tội nhân đang bị hư mất, những người chưa hề nghe về danh Chúa Giê-xu được cứu khỏi sự phán xét đời đời.”

C.T. là một trong những người đầu tiên dâng mình làm việc dưới sự hướng dẫn của Hudson Taylor và công việc truyền giáo của ông ở những vùng sâu vùng xa của Trung Hoa, vào tháng 2 năm 1885 ông đi thuyền đến Trung Hoa. Ông và các nhà truyền giáo khác ngay lập tức bắt đầu học ngôn ngữ và để hòa nhập với những người dân nơi đây, các nhà truyền giáo đã mặc quần áo Trung Hoa và ăn uống cùng với họ.

Khi C.T. ở Trung Hoa ông được 25 tuổi, ông có một quyết định về số tài sản mà ông được thừa hưởng từ cha ông. Bởi đọc Lời Chúa và cầu nguyện nhiều, C.T. cảm thấy mình được dẫn dắt để dâng cho toàn bộ tài sản của mình cho Đấng Christ! Ông được Chúa giao nhiệm vụ và ông biết rằng Lời Chúa và vương quốc của Ngài là kho báu vững chắc nhất trên đất này.

MỘT TÂM LÒNG NÓNG CHÁY ĐỂ TRUYỀN GIÁO CHO THẾ GIỚI

Trước khi C.T. biết chính xác lượng tài sản khổng lồ mà ông được thừa kế, ông đã gửi £5,000 (5000 bảng Anh) cho công tác truyền giáo của DL Moody, £5,000 cho công tác truyền giáo của George Mueller, thêm £4,000 các công việc truyền giáo khác, £1,000 cho trẻ mồ côi và £15,000 để hỗ trợ các nhà truyền giáo khác. Trong vòng vài tháng, khi được biết chính xác số tiền mà mình được thừa kế, ông tiếp tục dâng hiến hàng ngàn bảng. Ông chỉ giữ lại £3,400 cho riêng ông, số tiền đó khoảng \$115,000 khi chuyển đổi sang giá trị ngày nay.

Ba năm sau khi đến Trung Hoa, C.T. kết hôn với một nhà truyền giáo trẻ người Ailen tên là Priscilla Livingstone Stewart. Chỉ đến khi họ sắp làm đám cưới, ông mới cho cô dâu của mình thấy số tiền thừa kế còn lại của ông. Sau đó cô nhìn C. T. và nói: “Charlie, Chúa đã bảo người trai trẻ giàu có làm gì?” “Hãy bán tất cả mọi thứ và chia cho người nghèo.” C.T. trả lời: “Chúng ta phải thật sự nghiêm túc về đức tin của chúng ta trước khi chúng ta cưới nhau.” Sau đó, họ đã dâng tất cả số tiền còn lại cho công việc của Chúa và đặt niềm tin trọn vẹn vào Đức Chúa Trời.

C.T. và Priscilla phục vụ Chúa với nhau tại những vùng sâu vùng xa của Trung Hoa họ trải qua nhiều nguy hiểm và thử thách. Mãi cho đến năm 1894, tức là sau mười năm tại Trung Hoa, họ bị buộc trở phải trở về Anh Quốc vì vấn đề sức khỏe của C.T. Lúc đó, họ đã dâng tất cả tài sản của họ cho Hội Truyền Giáo Nội Địa Trung Hoa (Chinese Inland Mission).

KHÔNG GÌ CÓ THỂ NGĂN CẢN C.T ĐẾN VỚI PHI CHÂU

C.T. Studd bắt đầu chức truyền giáo của mình tại Trung Hoa, sau đó làm việc tại Ấn Độ trong sáu năm và ông đã phát triển một hội truyền giáo tại nơi đây, khoảng thời gian sau đó, ông tập trung hoàn toàn vào việc đem Tin Lành đến trung tâm của Châu Phi.

C.T. không chịu dừng bước bởi bất cứ ai hay bất cứ điều gì. Không

có tài chính, sức khỏe kém và bị các bác sĩ ngăn lại, cùng với sự từ chối hỗ trợ của một ủy ban gồm các doanh nhân trước đó đã hứa sẽ hỗ trợ, nhưng ông được Đức Chúa Trời thôi thúc để ra đi một lần nữa, C.T. đã liều mình bất chấp tất cả để vâng lời Chúa.

Khi còn là một thanh niên, ông đã hy sinh sự nghiệp của mình khi ông đang là một nhà vô địch thế giới trong môn cricket, và là một cầu thủ rất thành công. Tại Trung Hoa, ông đã hy sinh tài sản của ông. Và bây giờ, ông đã chọn hy sinh mạng sống của mình. Phản ứng của ông với nhóm doanh nhân đã từ chối hỗ trợ ông: “Thưa các quý ông! Chúa đã kêu gọi tôi, tôi sẽ đi và trở thành người tiên phong. Cho dù cái chết của tôi chỉ trở thành một động lực nhỏ để những người trẻ bước theo, tôi cũng sẽ đi.”

Trong năm 1910, C.T. để lại vợ và bốn con gái ở Anh Quốc và ra đi, bất chấp lời khuyên của bác sĩ, để rao giảng Phúc Âm cho vùng đất Phi Châu. Đức Chúa Trời đã nói chuyện với C.T. trước khi ông thực hiện chuyến đi đến Phi Châu: “Chuyến đi này không chỉ dành cho Congo và Sudan, nhưng dành cho cả thế giới.” Ông phát hiện ra rằng ngoài Sudan và Congo, còn có rất nhiều người chưa biết đến Phúc Âm của Chúa. Ông quyết định rằng, ngay ở trung tâm của Phi Châu, ông sẽ bắt đầu một chiến dịch truyền giảng để loan báo Phúc Âm.

Studd trở về nhà ở Anh Quốc và chuẩn bị cho chiến dịch truyền giảng Phúc Âm của mình đến vùng đất Phi Châu. Vợ ông luôn ủng hộ ông, nhưng sức khỏe của bà không cho phép bà đi cùng với ông, ông đã đi cùng với một người bạn tên là Alfred Brixton. Họ đi cùng nhau đến Congo ngang qua Kenya và Uganda, họ di chuyển bằng xe hàng hoặc đi ngựa ở những nơi có thể.

C.T. XÂY DỰNG MỘT TRẠM TRUYỀN GIÁO Ở CONGO

Một cơ sở truyền giáo được thành lập tại Nala, phía bắc Congo, ở giữa một khoảng đất trống, nơi mà có những người lính mười năm trước đã bị giết chết và ăn thịt bởi những bộ tộc ăn thịt người. Bất chấp rào cản ngôn ngữ, nhiều người đã nhận được ơn cứu rỗi trong Chúa Giê-xu Christ, nhưng căn bệnh tim của C.T. tái phát buộc ông phải trở về Anh Quốc để nghỉ dưỡng.

Vợ của ông đã không hề lùi biếng trong thời gian ông vắng mặt, nhưng bà đã thiết lập công việc mới, và họ đã cùng nhau mở một trụ sở phía nam London, để kêu gọi thân thể Đấng Christ giúp đỡ những người chưa được nghe đến Tin Lành ở Phi Châu.

C.T. TRỞ THÀNH TIẾNG NÓI MẠNH MẼ CỦA SỨ MẠNG

Trong một bài báo Studd đã viết rằng: “Sự kêu gọi của Đấng Christ không để cứu những người công chính nhưng để cứu những tội nhân bị hư mất đang trên đường đến địa ngục, đưa họ thoát khỏi nanh vuốt của ma quỷ và kéo họ ra khỏi cửa địa ngục, để phục hồi và đào tạo họ cho Chúa Giê-xu, đưa họ vào đội quân của Đấng Christ. Điều này chỉ có thể được thực hiện bởi những tâm lòng nóng cháy và kiên quyết; Đức Thánh Linh sẽ đẩy dẩy trên những người tin vào Chúa Giê-xu, với sự hy sinh quên mình và chủ nghĩa anh hùng trong các chiến hào quan trọng nhất ở tiền tuyến.”

C.T. yêu cầu và mong đợi các nhà truyền giáo và các nhân viên tận hiến cho Chúa và cho sứ mạng mà Chúa Giê-xu đã giao phó, ông luôn là một tấm gương cho những người khác noi theo. Khi ông đến Congo vào năm 1916, ông đã đi cùng với tám giáo sĩ mới, trong đó có con gái Edith của ông, là người đã chuẩn bị mọi mặt để trở thành “nữ anh hùng sống động cho Đấng Christ.”

HÀNG NGÀN NGƯỜI ĐƯỢC CỨU VÀ NHIỀU NGƯỜI LÃNH ĐẠO BẢN XỨ ĐƯỢC DẪY LÊN

Trong khoảng thời gian còn lại của mình, C.T. ở Nala và Ibambi. Công việc Chúa phát triển mạnh mẽ, hàng ngàn người tiếp nhận Chúa Giê-xu là Cứu Chúa của họ và được báp-têm. Nhiều trạm truyền giáo được thành lập và nhiều người bản xứ được Chúa dẫn lên. Ông vui mừng khi thấy những người Phi Châu đã trở thành các nhà lãnh đạo mạnh mẽ trong các Hội thánh của họ và những người khác trở thành nhà truyền giáo đi ra rao giảng Phúc Âm cho những ngôi làng khác.

C.T. phải gồng mình để vượt qua những yếu đuối về thể chất (hầu hết bệnh tật và những cơn đau tim đều không còn), nhưng ông đã chịu

đụng tất cả như một người lính giỏi cho Chúa Giê-xu Christ! Ông có một tấm lòng nhiệt thành để chinh phục linh hồn cho Chúa khi có thời gian. Những công hiến to lớn của ông cho Phi Châu sau này được mô tả lại tại Anh Quốc là “sứ mạng truyền giáo điên rồ nhất.”

CÔNG VIỆC ĐƯỢC LAN RA TỚI NHỮNG KHU VỰC KHÁC TRÊN THẾ GIỚI

Năm 1922 C.T. mở rộng công việc truyền giáo của mình tới những cánh đồng truyền giáo ở những khu vực khác trên thế giới như Nam Mỹ, Trung và Tây Phi, và lấy tên mới là World Evangelism Crusade (Chiến Dịch Truyền Giảng Phúc Âm Thế Giới).

Sau mười hai năm dài xa cách, bà Studd đến thăm chồng ở Congo trong hai tuần. Đây là lần cuối cùng họ ở bên nhau trước khi chết. Nhiều Cơ-đốc nhân Châu Phi đã nhận thấy được sự hy sinh của người cha thuộc linh cũng là người dẫn dắt của họ đã trả giá để đem Phúc Âm đến với họ.

Trong hai năm cuối đời, sức khỏe của C.T. xấu đi một cách nhanh chóng, ông thường xuyên bị sốt cao và lên cơn đau tim. Vào hôm chủ nhật cuối của đời mình, C.T. đã tổ chức một buổi nhóm kéo dài năm tiếng đồng hồ, và đến ngày thứ năm, ông qua đời.

LỜI NÓI CUỐI CÙNG CỦA C.T. VỚI CHÚNG TA NGÀY HÔM NAY

“Hãy tiến về phía trước! Đừng chần chừ! Một số người chỉ muốn sống trong âm thanh của tiếng chuông nhà thờ. Tôi muốn tránh khỏi địa ngục” là một trong những câu nói nổi tiếng của C.T. Studd, ông luôn sống vì điều đó mỗi ngày trong cuộc đời mình. Trong một bức thư ngắn gửi về nhà ngay trước khi ông qua đời, C.T. nhìn lại cuộc đời của mình:

“Giờ đây, khi sắp rời khỏi thế giới này, tôi có một vài điều để vui mừng: Điều đầu tiên là khi Đức Chúa Trời kêu gọi tôi đến với Trung Hoa và tôi đã bắt chấp sự phản đối từ tất cả những người thân yêu của tôi.

Điều thứ hai là tôi có thể vui mừng khi làm những gì Đấng Christ đã đòi hỏi ở người trai trẻ giàu có.

Điều thứ ba là tôi đã được đung chạm bởi tiếng gọi của Chúa, tôi đã đi một mình đến vùng đất Phi Châu, và tận hiến cuộc đời của tôi cho công tác cứu rỗi linh hồn, và không chỉ cho Phi Châu nhưng cho tất cả các nơi chưa biết về Chúa trên thế giới. Niềm vui sướng nhất của tôi là khi Chúa đã cho tôi một công việc để làm và tôi đã không từ chối nó.”